

Arrest

**nr. 58 483 van 24 maart 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 23 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die loco advocaat K. KRIKILION verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoekster laat in haar verzoekschrift gelden dat de bestreden beslissing integraal gebaseerd is op de beslissing inzake haar dochter A.S. en bijgevolg niet op individuele wijze werd gemotiveerd.

1.2. De bestreden beslissing is gesteund op de volgende motieven:

A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger. Op 10 september 2009 heeft u samen met uw dochter A. S. (...) (O.V. (...)) en uw dochter M. S.(...) (O.V.(...)) uw land van herkomst verlaten. Op 16 oktober 2009 heeft u in België asiel aangevraagd. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal baseert op de vluchtmotieven die door uw dochter A. S. (...) (O.V.(...)) werden aangehaald.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw dochter A. S. (...) (O.V.(...)). In het kader van de door haar ingediende asielaanvraag heb ik een beslissing

genomen van weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het bedrieglijke karakter van haar asielmotieven. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De vaststellingen die tot deze conclusie hebben geleid werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in de beslissing van uw dochter :

"Uit uw verklaringen blijkt dat u werd geïdoleerd door aanhangers van de regerende partij Hanrapetakan, nadat u deze partij verliet en lid werd van de oppositiepartij HHSh. Er dient te worden opgemerkt dat er op basis van uw verklaringen geen geloof kan worden gehecht aan uw politiek engagement voor de HHSh. U vertoont immers een gebrek aan kennis met betrekking tot de partij waarvan u lid was en de algemene politieke situatie in Armenië.

Zo verklaart u (CGVS p. 5) dat u in oktober 2008 toetrad tot de oppositiepartij HHSh die Levon Ter-Petrosyan steunde. In de periode dat u lid was van de HHSh vonden er nog lokale verkiezingen plaats maar u was hierbij niet betrokken omdat er geen dergelijke verkiezingen plaatsvonden in uw wijk Shengavit en u als inwoner van Shengavit niet kon deelnemen aan de lokale verkiezingen in bijvoorbeeld de Kentronwijk. U stelt uitdrukkelijk dat er in de periode dat u lid was van de HHSh geen verkiezingen plaatsvonden waaraan Ter-Petrosyan deelnam. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat in de periode dat u beweert lid te zijn geweest van de HHSh en Ter-Petrosyan te steunen, er verkiezingen hebben plaatsgevonden in Erevan waaraan uw partij HHSh en ds persoon die u steunde Ter-Petrosyan deelnam, en waarvoor u als inwoner van de Shengavitwijk uw stem kon uitbrengen. De vaststelling dat u van deze belangrijke verkiezingen (uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Ter-Petrosyan deze lokale verkiezing als een tweede ronde van de presidentsverkiezingen beschouwde) niet op de hoogte bent, ondermijnt reeds op zwaarwichtige wijze uw bewering als zou u toen een actief lid zijn geweest van de oppositiepartij HHSh die Ter-Petrosyan steunde.

Verder verklaart u (CGVS p. 5) dat in de periode dat u lid was van de HHSh deze partij niet heeft samengewerkt met andere partijen, hetgeen absoluut niet te rijmen valt met de bovenvermelde informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de HHSh toen met meerdere oppositiepartijen een alliantie vormde genaamd Armenian National Congress. Uw motivering dat u hiervan niet echt op de hoogte bent omdat u enkel de administratie deed en deelnam aan meetings kan uw gebrek aan kennis met betrekking tot de HHSh niet verklaren. Van een lid van een partij die administratief werk voor deze partij doet en deelneemt aan meetings ervan, kan redelijkerwijze verwacht worden dat zij op de hoogte is van elementaire zaken als eventuele samenwerkingsverbanden met andere partijen.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw politiek engagement voor de HHSh kan er logischerwijze evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die u naar aanleiding hiervan zou ondervonden hebben.

Wat nog uw politieke activiteiten betreft verklaart u aanvankelijk (CGVS p. 4) dat u op 1 maart 2008 deelnam aan de meetings, dat u toen aanwezig was bij de beschieting, en u er toen weggegaan bent omdat u bang was te worden geraakt. Later stelt u echter dat u die dag slechts een half uur over de middag aanwezig was op deze meeting van 1 maart en er toen geen incidenten plaatsvonden maar dat er pas tegen de avond werd geschoten. Na confrontatie ontkent u dat u aanvankelijk had gezegd aanwezig te zijn geweest tijdens de beschieting en stelde u dat u enkel dacht dat er rellen gingen uitbreken, hetgeen echter niet te rijmen valt met uw eerdere verklaringen. Deze tegenstrijdigheid in uw verklaringen heeft betrekking op de periode voor u lid was van de HHSh. U stelt dat u toen deelnam aan meetings van de oppositie en toespraken van Ter-Petrosyan ging bijwonen. Bijgevolg is de vaststelling dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw aanwezigheid bij de gebeurtenissen van 1 maart, toen de oppositie werd aangevallen door de autoriteiten, ernstig te noemen.

Ook moet worden opgemerkt dat noch u, noch uw moeder of zus, een begin van bewijs hebben dat jullie in Armenië dergelijke problemen kenden. Nochtans kan van een asielzoekster worden verwacht dat zij bewijst dat zij in haar land inderdaad problemen heeft gekend. Van uw beweringen (CGVS p. 1-2) omtrent uw politieke engagement voor de oppositiepartij HHSh, zoals uw lidmaatschap van de HHSh, uw administratief werk voor de HHSh, en uw deelname aan meetings van de HHSh, kan u geen enkel bewijs voorleggen. U kan evenmin enig overtuigingsstuk voorleggen met betrekking tot de problemen die u zou gekend hebben, zoals de telefonische bedreigingen, het doodschieten van jullie hond, noch van jullie hierop volgende klacht bij de politie. Dergelijk manifest gebrek aan bewijzen, terwijl dit redelijkerwijze mag worden verwacht, tast de aannemelijkheid van jullie asielrelaas bijkomend aan.

De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat uw verklaringen, en deze van uw moeder en zus, tegenstrijdigheden vertonen.

Zo verklaart u (CGVS p. 6) dat u 1 a 2 maand voor het incident waarbij jullie hond werd doodgeschoten, uw moeder op de hoogte heeft gebracht dat u werd bedreigd door Mkherchian. Uw moeder stelt echter (CGVS moeder p. 1-2) dat zij pas vernam dat u problemen kende na het incident waarbij jullie hond werd doodgeschoten.

U verklaart verder (CGVS p. 6) dat u na het incident met de hond samen met uw zus M. (...) een klacht indiende bij de politie. Uw zus M. (...) verklaart hieromtrent (CGVS M. (...) p. 1-2) dat jullie toen een schriftelijke klacht indienden waarin vermeld werd dat u werd lastiggevalen omdat u bij de HHSh werkt en dat jullie hond werd gedood. M. (...) verklaart verder dat zij samen met u deze schriftelijke verklaringen heeft ondertekend. U daarentegen stelt dat jullie toen geen schriftelijke klacht hebben ingediend maar dat de politie enkel zei dat ze jullie later nog gingen oproepen hetgeen nooit gebeurd is. Na confrontatie bleef M. (...) (CGVS M. (...) p. 2) erbij dat jullie toen een schriftelijke klacht hebben ingediend, dat de politie alles opschreef en dat zij dit samen met u heeft ondertekend, hetgeen aldus de vastgestelde tegenstrijdigheid in jullie verklaringen niet weerlegt.

U verklaart ook (CGVS p. 1) dat u vanuit België éénmaal contact heeft gehad met jullie buurman in Armenië en dat die jullie meedeelde dat aanhangers van Hanrapetakan nog langskwamen en vroegen naar uw verblijfplaats. Gevraagd hieromtrent antwoord uw zus daarentegen (CGVS M. (...) p. 1) dat jullie buurman geen informatie over jullie problemen had en stelt zij zelfs uitdrukkelijk dat jullie buurman jullie belagers niet meer heeft opgemerkt. Uw moeder ontkende aanvankelijk (CGVS moeder p. 1) dat jullie, buiten een éénmalig telefoongesprek met haar broer, nog met andere personen in Armenië hebben gesproken. Pas na confrontatie stelt uw moeder dat jullie ook contact hadden met de buurman maar ook zij verklaart dat hij geen informatie had over de mensen die jullie lastig vielen en stelt uitdrukkelijk dat jullie buurman hieromtrent niemand had gezien.

Ten slotte moet worden opgemerkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen, en deze van uw moeder en zus, inzake jullie vluchtroute van Armenië naar België. U verklaart (CGVS p. 7) dat jullie in een wagen vanuit Georgië naar België kwamen. U stelt dat bij de douanecontroles de chauffeur alles regelde maar u kan geen verdere uitleg hieromtrent geven. U stelt dat de chauffeur in het bezit was van jullie paspoort maar u weet niet of jullie echte paspoorten of valse paspoorten werden getoond tijdens grenscontroles. U stelt eveneens niet te weten of er een visum in jullie paspoort voorzien was. U weet ook niet welke identiteit jullie droegen indien er valse paspoorten zouden zijn gebruikt. U kan evenmin zeggen door welke landen jullie gereisd zijn. Uw zus M. (...) (CGVS M. (...) p. 2) stelt dat de smokkelaar jullie paspoorten gebruikte om de grenscontrole te passeren maar zij kon niet uitleggen waarom jullie zelf niet deze paspoorten tijdens een controle konden voorleggen. Zij had evenmin weet van een visum noch van de landen waar jullie zijn doorgereisd. Ook uw moeder stelt (CGVS moeder p. 2) dat jullie paspoort bij de smokkelaar was maar weet niet of dit paspoort gebruikt werd bij een controle noch hoe jullie de controle konden passeren. Deze verklaringen zijn niet aannemelijk. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat er bij binnenkomst van Europa strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Het is dan ook onwaarschijnlijk dat jullie geen informatie kunnen geven over jullie reisdocumenten. Gezien het risico op ernstige sancties voor de mensensmokkelaar/passeur bij het ontdekken van clandestiene passagiers, is het onwaarschijnlijk dat hij zijn klant absoluut niet op de hoogte heeft gebracht van het soort document dat wordt gebruikt om te tonen in geval van controle. Bijgevolg is jullie verklaring volgens dewelke jullie niet op de hoogte zijn van de inhoud van het paspoort dat werd gebruikt tijdens een grenscontrole, niet geloofwaardig. Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u, en uw zus en moeder, jullie Armeens paspoort, het identiteitsdocument bij uitstek, bewust achterhouden voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door jullie verkregen visum voorde reis naar België, het moment en de wijze waarop jullie uit het land vertrokken zijn, verborgen te houden. De geloofwaardigheid van jullie asielrelaas komt hierdoor nog verder in het gedrang."

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er in uw hoofd geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden. De kopie van de eerste pagina van uw paspoort, uw geboorteakte, en uw echtscheidingsakte, bevatten louter persoonsgegevens die niet worden betwist. De door u aangebrachte medische attesten houden geen verband met uw vluchtmotieven (zie CGVS L.(...) p. 1).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148).

1.4. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus volledig steunt op het asielrelaas zoals aangehaald door haar dochter, A.S. Zij roept geen eigen motieven in.

Verzoekster verzet zich in haar verzoekschrift niet tegen de vaststellingen die dienaangaande in de bestreden beslissing werden opgenomen. Bijgevolg kan zij niet dienstig aanvoeren als zou de bestreden beslissing niet op individuele wijze zijn gemotiveerd en is het middelonderdeel ongegrond.

1.5. In zoverre verzoekster doet gelden dat zij betwist dat de motieven, aangehaald door haar dochter A.S. niet geloofwaardig zouden zijn en geen aanleiding zouden geven tot bescherming op grond van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, moet erop worden gewezen dat artikel 39/69, § 1, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en de middelen moet bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.

Onder "middel" in de zin van de voormelde bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden.

De loutere stelling dat de motieven van de bestreden beslissing worden betwist, zonder meer voldoet niet aan deze definitie, zodat deze grief onontvankelijk is. De bij het verzoekschrift gevoegde kopie van een lidkaart van verzoeksters dochter betreft een stuk dat zich reeds in het administratief dossier bevond en dat reeds werd beoordeeld in de bestreden beslissing, zodat het aan deze conclusie geen afbreuk doet.

1.6. De bestreden beslissing is gestoeld op afdoende en pertinente -want betrekking hebbend op de kern van het asielrelaas- motieven die door verzoekster op geen enkele wijze in een ander daglicht worden gesteld. De Raad treedt dan ook deze motieven bij en is op grond daarvan samen met de verwerende partij van oordeel dat niet is aangetoond dat in hoofde van verzoekster een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming, aannemelijk is gemaakt. Tot slot kan nog worden gewezen op het arrest nr. 58 482 van 24 maart 2011, waarin het beroep ingediend door verzoeksters dochter A.S. onontvankelijk wordt bevonden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig maart tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. WIJNANTS